

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 241/25
15.5.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Марка Јоцића, председника већа и судија, Драгослава Милановића и Виолете Јовановић, чланова већа, са вишим саветником - записничарем Тањом Славковић, у кривичном предмету против **окривљеног АА**, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ-а, одлучујући о жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Николића, изјављеној против пресуде Основног суда у Обреновцу К.бр.395/23 од 12.12.2024. године, у седници већа одржаној у смислу одредби члана 447 ЗКП-а, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, а у присуству браниоца по заменичком пуномоћју за окривљеног АА, адвоката Ивана Николића, за кога се јавља адвокат Берислав Илић, донео је дана 15.05.2024. године

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНИМ УСВАЈАЊЕМ ЖАЛБЕ браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Николића, **ПРЕИНАЧУЈЕ** се пресуда Основног суда у Обреновцу К.бр.395/23 од 12.12.2024. године, **само у погледу начина извршења казне**, тако што Апелациони суд у Београду одређује, да **ће се казна затвора у трајању од 10 (десет) месеци**, на коју је првостепеном пресудом окривљени АА оглашен кривим и осуђен због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ-а, **извршити у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора, и то на адреси ..., улица ...**, с тим што је одређено да окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, у ..., улица ..., осим у случајевима прописаним Законом који уређује извршење кривичних санкција, те уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора,

- док се у осталом делу жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Николића, **ОДБИЈА** као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Обреновцу К.бр.395/23 од 12.12.2024. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ-а, па је осуђен на казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци, као и на новчану казну, као споредну, у износу од 200.000,00 (двестахиљада) динара, коју је дужан платити у року од 3 (три) месеца, од дана правоснажности пресуде, са упозорењем, да уколико то не учини у наведеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од шест месеци. Даљом одлуком, а на основу одредбе члана 348 став 6 у вези члана 87 КЗ-а, према окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета, и то пушка марке “Црвена застава” модел М-56, калибра 22 LR са фабричким бројем “...”, на сандуку пушке и фабричким бројем “...”, на ручици затварача, са монтираним оптичким нишаном и ознаком “2-6 X32 АОЕ”, муниција – 4 метка калибра 8x57 IS и минско-експлозивно средство – тело ручне бомбе “М-93” са упаљачем за ручну бомбу и једном дуплекс капислом у којој се налази бризантни експлозив хексоген. Првостепеном пресудом окривљени АА је на основу одредбе члана 261 ЗКП-а обавезан да плати суду на име паушала износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио бранилац окривљеног АА, адвокат Иван Николић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, побијану пресуду преиначи, тако што ће из изреке побијане пресуде изоставити радњу извршења која се односи на недозвољено држање ручне бомбе М-93 са упаљачем за ручну бомбу и једном дуплекс капислом, у којем се налази бризантни експлозив хексоген, а чије држање грађанима није дозвољено, те ће му за кривично дело из члана 348 став 1 КЗ-а изрећи условну осуду, којом ће му утврдити казну затвора у одређеном временском трајању и одредити да се иста неће извршити уколико окривљени у одређеном временском периоду не учини ново кривично дело. У жалби је бранилац ставио захтев да буде обавештен о седници већа.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је писаним поднеском Ктж.бр.352/25 од 14.04.2025. године, предложио да се жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Николића, одбије као неоснована и првостепена пресуда потврди.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа дана 15.05.2025. године, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду а у присуству браниоца Берислава Илића, адвоката, по заменичком пуномоћју за браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Николића, на којој седници веће је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом и жалбом, па је имајући у виду и предлог из поднеска јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у

Београду испитујући пресуду у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП нашао:

-жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Николића, је делимично основана.

Побијајући првостепену пресуду због битних повреда одредаба кривичног поступка и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, бранилац окривљеног оспорава правилност и законитост побијане пресуде, суштинским истицањем да је окривљеном, између осталог, стављено на терет и држање ручне бомбе, чије држање грађанима уопште није дозвољено, закључујући жалбом, да првостепени суд уопште није дао разлоге о томе да ли је ручна бомба функционално исправна, те у вези са тим, одговор на питање, да ли је окривљени држао ручну бомбу чије држање грађанима није дозвољено, истичући даље жалбом, да из налаза и мишљења судског вештака произилази, да је он само визуелно прегледао предметну бомбу, што значи да није испитивао њену функционалну исправност, а при којој тврдњи је остао и на главном претресу, када се изјаснио да то није био предмет вештачења, остајући при наводима да упаљач ручне бомбе је функционално неисправан, закључујући жалбом да је онда очигледно да се ручна бомба, коју је окривљени држао, спољашњим или унутрашњим деловањем не може активирати, да би дошло до наглог ослобођења енергије и њеног распрскавања, па да се у том смислу предметна ручна бомба не може ни сматрати оружјем у смислу одредбе члана 3 тачка 26 Закона о оружју и муницији.

По оцени Апелационог суда у Београду, насупрот овако изнетим жалбеним наводима браниоца окривљеног АА, првостепена пресуда је донета без битних повреда одредаба кривичног поступка и на основу правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања, при чему је првостепени суд за донету одлуку у образложењу побијане пресуде дао јасне, непротивуречне и аргументоване разлоге, које у потпуности као правилне прихвата и овај суд, као другостепени, који разлози и њихова правилност нису доведени у сумњу у том делу наводима жалбе браниоца.

Правилно је првостепени суд у поновном поступку, поступајући по налогу Апелационог суда у Београду у погледу ове одлучне чињенице, испитао судског вештака Жељка Мијатовића, који се на главном претресу изјаснио да остаје код свог писаног налаза и мишљења, истицањем да је упаљач бомбе, који је анализиран, био неисправан, те да је био у саставу бомбе не би могао да активира исту, с тим што исти није био у њеном саставу када је донет на вештачење. Надаље, судски вештак је у том делу изјавио, да уколико би се на тело бомбе монтирао исправан упаљач, онда би бомба могла да буде функционално исправна, а упаљач који би се монтирао, морао би да одговара телу ручне бомбе М-53. Надаље, из налаза судског вештака произилази да је у конкретном случају упаљач био неисправан, а да предметна бомба има тело које садржи експлозивно пуњење хексоген, који је утврђен анализом узорка узете материје, а потом и мерењем тела бомбе. Што се тиче детонатора, он је био комплетан, функционално исправан и у конкретном случају није био монтиран на упаљач. Имајући у виду да се ради о упаљачу који је захваћен корозијом, отклањањем корозије и са детонатором, наведена бомба би се могла довести у исправно стање. У вези са изнетим, првостепени суд је ценио тезу стручне одбране, у којој се истиче да наведена бомба

није могла да се активира и доведе у такво стање да буде исправна, односно, функционална, као ни упаљач, због чега се у радњама окривљеног по ставу одбране једино могу стицати обележја кривичног дела из члана 348 став 1 КЗ-а, али првостепени суд ову тезу одбране правилно није прихватио, налазећи да је она неоснована, имајући у виду да из налаза и мишљења судског вештака Жељка Мијатовића у писаној форми, те његовог изјашњења на главном претресу произилази, да је упаљач бомбе био неисправан и није могао да се активира, али уколико би се намонтирао исправан упаљач, онда би бомба могла да се активира. С тим у вези, све наведено не искључује могућност да може доћи до активације бомбе која је пронађена и одузета од окривљеног, а ово стога, што је у свом исказу на главном претресу судски вештак навео, да је предметни детонатор, који је био исправан, могао да се активира посредством упаљача, уколико би се активирао на упаљач или неким спољним деловањем ударом чврстог предмета, правилно налазећи, да је у самој бомби, и то у телу бомбе, било експлозивно пуњење хексоген, одакле произилази, да се преправкама, односно, монтирањем одговарајућег упаљача бомбе, иста могла активирати, односно, могла довести у функционално стање, због чега је правилан закључак првостепеног суда да предметна бомба у смислу члана 3 став 26 Закона о оружју и муницији РС представља минско-експлозивно средство. С тим у вези, правилно је првостепени суд имао у виду да је наведеном одредбом прописано, да минско-експлозивна средства јесу све врсте бомби, мина, граната и других направа опремљених са експлозивом или адекватном неексплозивном материјом или детонатором, код којих под спољашњим и унутрашњим деловањем (тежина, удар, потез, електрична енергија и слично) долази до наглог ослобађања енергије и њиховог распрскавања, одакле је првостепени суд за утврђено чињенично стање у образложењу побијане пресуде, посебно на страни 5 и 6 образложења побијане пресуде, дао јасне и аргументоване разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд, као другостепени, одакле је првостепени суд правилно квалификовао радње окривљеног, те нашао да се у истима стичу сва законска обележја кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ-а, за које кривично дело је окривљеног правилном применом одредбе члана 22 КЗ-а огласио кривим и у образложењу побијане пресуде дао довољно јасне и аргументоване разлоге, које као правилне прихвата и овај суд и који се се жалбеним наводима браниоца окривљеног не доводе у сумњу.

Апелациони суд у Београду је испитујући правилност и законитост побијане пресуде и у делу одлуке о кривичној санкцији нашао, да је жалба браниоца у том делу основана. Наиме, Апелациони суд у Београду је нашао, да је било услова да правилно утврђену висину казне затвора од 10 (десет) месеци, окривљени уместо у Заводу за извршење, издржава у просторијама у којима станује, с обзиром да такви услови постоје, имајући у виду да је окривљени доставио доказ да је власник куће у ..., ГО ..., на адреси ул. ..., ценећи при том личне и породичне прилике окривљеног, на које се бранилац жалбом позвао.

Наиме, разматрајући правилност побијане одлуке у делу одлуке о кривичној санкцији, која се побија жалбом браниоца окривљеног АА, Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд правилно утврдио све околности које су од утицаја на одмеравање врсте и висине кривичне санкције, па је, по оцени Апелационог суда у

Београду, од олакшавајућих околности на страни окривљеног правилно првостепени судценио чињеницу да је у питању породичан човек, отац троје малолетне деце, да је изразио кајање због учињеног кривичног дела, док отежавајућих околности није било, имајући у виду да је окривљени до сада неосуђиван, како произилази из списка, па је правилно побројаним олакшавајућим околностима, имајући у виду њихову бројност, а у одсуству отежавајућих околности, дао карактер нарочито олакшавајућих околности у смислу одредбе члана 56 и 57 КЗ-а, те окривљеном ублажио казну испод законом посебног минимума и истог осудио на казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци, те правилно окривљеног осудио и на споредну казну, односно, новчану казну у износу од 200.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 3(три) месеца од дана правоснажности пресуде, све на начин који је ближе опредељен у изреци првостепене пресуде. Међутим, првостепени суд по оцени Апелационог суда у Београду, није правилно одредио начин на који ће се наведена казна затвора у трајању од 10 (десет) месеци извршити, ценећи пре свега стање у списима предмета, као и све претходно наведене чињенице и околности, па је стога овај суд, као другостепени, делимично усвојио жалбене наводе браниоца окривљеног АА, те првостепену пресуду преиначио само у погледу начина извршења казне, тако што је одредио да ће окривљени АА казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци извршити у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора, на адреси у ..., ГО ... улица ..., са упозорењем, како је наведено у изреци ове пресуде, док је у преосталом делу, првостепена пресуда остала неизмењена, посебно везано за осуду на новчану казну, као споредну казну, у износу од 200.000,00 динара, а коју је дужан платити у року од 3(три) месеца, са упозорењем како је наведено у изреци побијане пресуде, чиме ће се у потпуности остварити сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 КЗ-а, у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ-а.

Са свега напред изложеног, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде, сходно одредби члана 459 и 457 ЗКП-а.

Виши саветник-записничар
Тања Славковић, с.р.

Председник већа-судија
Марко Јоцић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић